1 Kadźiž so, žo wasche sprawnosći ne-
činiće pjedźen ludźimi, zo byschće wot
nich widźeni: hewak wy Mzdu ne-
změjeće podla wascheho Wótca, kotryž je w
Nebesach. 2 Dźež ty tehdla jamożnu či-
nisch, nehdźew trubić pjedsobu, jako
čzi swjetlinje čziniu w tych schulach, a na tych
hasach, zo bychu wot ludźi česćeni wot
człowjekow. Zawěrno prawju ja wam, wo-
ni su swoju Mzdu dostali. 3 Hdyž pak ty
jamożnu čziniš, njech twoja lewa ruka
newě, što twoja prawa ruka čzini: 4 zo twoja
jamożna we schowanom, a twój Wótc
kotryž we tom schowanom widźi, budźe tebi
ze zapłaćić. 5 A hdyž ty so modliš, ne-
dyrbiš ty być, jako čzi swjetlinje,
kotrymž so lubi we tych schulach, a na tych
hasach stojo so modlić, zo bychu wot ludźi
jako boli widźeni: zawěrno prawju ja
wam, woni su swoju Mzdu dostali. 6 Ty pak,
hdyž so modlić budźeš, dźi do twojeje komory,
a zamkń twoje durje, modl so k twojemu
Wótcej we tym schowanom: a twój Wótc, ko-
tryž we tom schowanom widźi, budźe či ze
zapłaćić. 7 A modliće pak so, nic wjele
jako čzi pohanjo, pjetož woni měnja, zo
woni we swojim wjelerěčenju wusłyšeni bu-
dźa. 8 Tohodla tehdla so jim runaj. pjetož
wasch Wótc wě, što wam trěbne je, prjedy hač
wy jeho prosyće. 9 Tohodla dyrbiće so wy tak
modlić: Wótče nasch, kiž sy w nebesach:
swjećene bódź twoje Mjeno. 10 Přinidź k nam twoje
kralestwo. Twoja Wola so stań, kaž na
Nebu, a tež na zemi. 11 Nasch wschědny Chlěb
daj nam dźensa. 12 A wodaj nam nasche winy,
jako tež my wodawamy naschim winikam.
13 A newjedź nas do spytowanja, hale wumóž
nas wot złeho. Amen. 14 Pjetož budźeće li tym
człowjekam jich hrěchi wodawać, da budźe tež wam
wasch nebesky Wótc wodać wasche zawinjenja.
15 Nebudźeće li pak tym człowjekam wodawać:

a tež wam nebudźe wasch Wótc wodać wasche hrěchi.
16 Hdyž wy pak so postćiće, nechcel kaž swjetlinje jako
čzi … trudni. pjetož woni zasłanjeju
swoje wobliča, zo bychu tym człowjekam zdali
so postćić. Zawěrno prawju ja wam, zo woni su
17 dostali swoju Mzdu. 18 Ty pak, hdyž so postćiš, da
zasłbaj twoju hłowu, a myj twoje wobličo,
18 zo byš so njepokazał tym ludźom, hale twojemu Wót-
cej, kotryž je we schowanom: a twój Wót-
c, kiž we tom schowanom widźi, budźe tebi ze za-
płaćić. 19 Nochceće zhromadźić sebi składy na zemi
…: dźež je rez a Mola skazyju: a dźež
20 ze złodźeji wukopaju a kradnu. 20 Zhromadźiće
sebi pak składy na nebu: dźež ani rez, ani
Mola nezkazyju; a dźež złodźeji newuko-
21 paju, ani nekradnu. 21 Pjetož dźež twój składy
22 je, tam tež ze twoja wutroba. 22 Swěčka
twojeho ćěła je twoje wóčko. Budźe li twoje
wóčko čiste: da budźe twoje cyłe ćěło
23 swětłe. 23 Budźe li pak twoje wóčko
złe: da budźe twoje cyłe ćěło
ćmowe. Jeli zo tehdla to swětło kotrež we tebi je,
ćma je: kak wulka nebudźe ta ćma sama?
24 24 Nichto nemóže dwěma knezoma słu-
žić: pjetož abo budźe wón jeneho nenawidźić,
a toho druheho lubować, abo budźe wón je-
neho trpjeć, a toho druheho zacpěć. Wy
nemóžeće Bohu słužić, a tom Mammonej.
25 25 Tohodla prawju ja wam:
… za waschu dušu, što byschće jědli,
ani za wasche ćěło, što byšće woblekli. Haj
neje ta duša wjace, hač ta jědź: a te
26 ćěło wjace, hač ta drasta? 26 Hladajće
so na te ptaki toho Nebo, dokelž woni ani neseju,
ani nežnu, ani nezhromadźa do bróžnjow:
a wasch nebesky Wótc je napasa. Haj neschće
27 wy wjele wjace hač woni? 27 Što pak wot wa-
schich může přistajić k swojej dołhosći jedyn łokć?
28 28 A wo drastu čzeho so staraće?
Rozpomnićo k lilijam toho Pola, kak woni ros-
29 tu: woni nedźěłaju, ani neprjadu. 29 Ja